

Kyösti Hurskaiselle ansiomitali sukututkimuksesta

KITEE
Riitta Hakulinen

Kiteen Hurskaisten sukuseura kokoontui Neulaniemessä elokuun alussa.

Sukuseura oli kaikessa hiljaisuudessa puuhannut yllätyksen Hurskaisten suvun tutkimisessa suurimman työn vuosien saatossa tehneelle **Kyösti Hurskaiselle**. Hänelle oijennettiin Suomalaisen sukututkimusseuran myöntämä ansiomitali suku- ja henkilöhistorian tutkimuksessa osoittamistaan ansioista.

– Muistan lapsuudesta, kuinka Hurskaisia Kiteellä oli monissa taloissa ja sanottiin, että ne ovat eri sukuja. Halusin ryhtyä selvittämään, onko todella näin, vai löytyykö kuitenkin yhteiset juuret, Hurskainen kertoo.

Sukututkimusharrastus Hurskaisella alkoi 1990-luvun lopulla, jolloin hän kävi kansalaisopistossa myös pari **Ahti Kopperin** järjestämää sukututkimuskurssia.

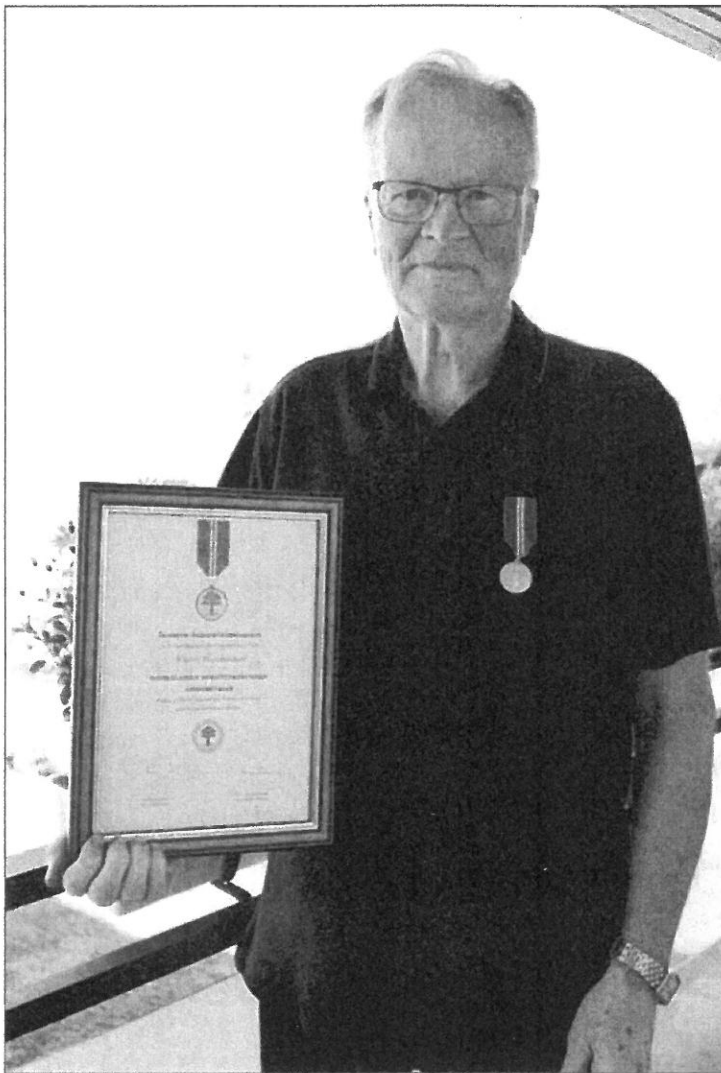
KIRKONKIRJAT tulivat tutuiksi, paperia alkoi kertyä ja tietoa karttua.

Matkalla selvisi, että kylä kaikki Kiteen Hurskaiset ovat keskenään sukua, ja tähän liittyvä tieto tallennettiin vuonna 2013 ilmestyneeseen sukukirjaan.

– Tutkimus jatkuu edelleen ja nyt siihen saadaan uutta täydennystä geenitutkimuksen avulla. Tavoitteeni on nyt selvittää, löytyykö kaikille Suomen Hurskaisille yhteinen esi-isä.

– Olettamukseni on, että kantaisä on elänyt 1300- tai 1400-luvulla tai jopa aiemmin. Nykytietämyksen mukaan hän olisi ollut lähtöisin Karjalan kannakselta.

Geneettinen yhteys Kiteen, Paltamon-Kajaanin ja Pieksämäen-Virtsalmen Hurskaisil-

Ansiomitalin sukututkimuksesta saanut Kyösti Hurskainen toteaa, että sukujen tutkiminen vie mennessään kun alkuun pääsee.

le on pystytty varmistamaan toistaiseksi 1400-1500-luvulle ulottuen. Molemmista Kiteen ulkopuolisista sukuhaaroista oli osallistujia myös elokuun sukukokouksissa.

Hurskainen/Hurskas-nimi juontuu varhaiskristillisyyteen ja sillä on kuvattu nimen-saajan henkistä ominaisuutta. Olettamus on siis, että nimeäminen on tapahtunut vain yhdelle kantaisälle ja kaikki muut olisivat hänestä polveutuvia jälkeläisiä.

KITEEN Hurskaisten kantaisäksi on jäljitetty Simo Ristonpoika Hurskainen (1658-1738), joka eli Kangasjärven kylässä. Kylä jäi sodan jälkeen Venäjän puolelle. Simon isä Risto tuli Potoskavaaraan Savosta hyvin todennäköisesti Rantasalmelta 1600-luvun puolivälin jälkeen.

– Simolla oli kolme poikaa, joista Risto asettui Kontiolaan v. 1744. Hänestä polveutuvat kaikki Kontiolan ja Närsäkkälän Hurskaiset.

– Monet Kontiolan Hurskaiset olivat töissä Arppen sahalla Puhoksessa, osa lähti Arppen matkaan Ilomantsiin ja Värsilään tämän perustettua niihin rautaruukit.

Yksi Simon pojanpojista puolestaan muutti kotivävyksi Satulavaaraan v. 1771 ja hänestä polveutuvat kaikki Kiteenlahden ja Satulavaaran Hurskaiset.

– Pitkää pinnaa ja aikaa-han tämä tutkiminen on vaatinut. Kaikkiaan minulla on koncella yli 22 000 nimeä, jotka kytkeytyvät selvittämisiin sukuihin.

Tarkennuksena sanottakoon, että Hurskaisen tutkiminen ei ole rajoittunut vain isänsä puoleiseen sukuun, vaan aktiivinen hän on ollut myös äitinsä puolen Pekkinen suvun sukuseurassa.

HURSKAISTEN sukuseuran kaksipäiväinen tapaaminen ja vuosikokous elokuun alussa kokosi Neulaniemeen lähes sata henkeä.

Keskeisenä ohjelmaan kuului ensimmäisenä päivänä lähes kuusi tuntia kestänyt kiertoajelu Hurskaisten suvun asuinpaikoille eri puolilla Kiteettä päättyen rantakalalle lähitöpaikkaan.

– Aloitimme Papinniementä ja jatkoimme Puhoksen, Puhossaloon ja Kontiovaaraan. Kiersimme myös Maljakivesä, jossa asui Antti Hurskainen 1829-1855 ja Hovintiellä, jossa Kangasjärveltä tullut Simo Hurskainen oli Strandgärddin isäntänä 1833-1842.

– Matka jatkui Kiteenlahteen, Loukunvaaraan, Säynejärvelle ja Lahdenkylään, edelleen Närsäkkälään, Kontiolaan, Juurikkaan ja viimeisenä Misolaan. Useimmissa kohteissa on vielä jäljellä vanhoja rakennuksia.

Matkalla poikettiin useilla jatkosodan muistomerkeillä, joille sukuseura laski kukkatervehdyksensä. Valkeavaarassa käytiin katsomassa Teuvo Kostamon piparkakkutaloa ja kappelia. Myös Valkeavaaran hautausmaalla tehtiin kierros lukuisten sukuun kuuluneiden haudoilla.

– Hurskaisen suku on ollut pääasiassa talonpoikaisväestöä, joista monet ovat toimineet myös kyläpäälikköinä. Vanhoina aikoina virkamiehiä ja käsityöläisiä on ollut vähemmän, Kyösti Hurskainen kertoo.

Sunnuntaina pidettiin sukukokous. Kokouksen aluksi sukututkija Ari Kolchmainen esitteli dna-tutkimuksen edistymisestä. Kokouksessa käsiteltiin sääntöjen määräämät asiat. Puheenjohtajana jatkaa vuodet 2019-2020 Unto Hurskainen ja varapuheenjohtajana Ari Hurskainen.